

forflaget. Men jeg skal erkende, at der jo meget vel kan være andre Grunde til at gaa til en Kontrol med Salg af Fedt herhjemme. Vi have en ikke saa ringe Indførsel fra Udlandet, og det er sikkert nok, at vi savne Kundskab til, hvorledes dette Fedtstof overhovedet er tilberedt. Der kunde derfor vistnok være Høje til at reformere paa dette Omraade, men inden jeg besvarer dette Spørgsmaal, vil jeg gerne have Lejlighed til at undersøge, hvorledes Forholdene i Virkeligheden ere herhjemme hos os. Det er dog rimeligst, at vi begynde med at staae os Kundskab til, hvad det er for Fedtstoffer der handles med omkring her i Landet, saa at vi kunne indrette os derefter, dels se, hvor megen Trang der er til en Bestemmelse som den her omhandlede, og dels se, hvor vidt vi overhovedet skulle gaa i saa Henseende, og endelig ogsaa se, hvilke Foranstaltninger det vil være hensigtsmæssigt at træffe. I Realiteten stiller jeg mig altsaa ikke imod det, man vil søge at opnaa gennem det her stillede Endringsforslag, men jeg maa henstille til det ærede Udvalg, om det ikke vil være i Stand til at lade Forslaget falde nu, naar jeg paa min Side afgiver den Erklæring, at jeg er beredt til at tage hele dette Spørgsmaal op til Overvejelse i en nærmere Fremtid.

Under Nr. 8 har det ærede 7de Medlem for 1ste Kredts (Knudsen) stillet et Forslag om, at § 10, 1ste Stykke, i Regjeringens Forslag skulde udgaa. Dette Endringsforslag kan jeg selvfølgelig ikke tiltræde. Jeg skal med Hensyn til dette Spørgsmaal henholde mig til, hvad der er blevet udtalt af den ærede Ordfører og af det ærede Medlem for 9de Kredts (Mourier-Petersen). Jeg skal blot hertil føje nogle enkelte Bemærkninger. Den ærede Forslagsstiller omtalte de Bestemmelser, der ere tagne i Irland paa Mødet i Cork med Hensyn til Salget af Smørprodukter. Jeg tror ikke, at man herfra kan hente nogen Grund til, at vi skulde komme ind paa at bruge Præservitas ved Tilvirkning af vort Smør. Saa vidt jeg har bragt i Erfarung, forholder det sig saaledes, at det irske Smør navnlig konkurrerer med det australske Smør; men Corkmarkedet er gaaet væsentlig tilbage i den senere Tid, og man har nu søgt at oparbejde det igen. Et af Midlerne til at oparbejde dette Marked var navnlig det at søge det paagældende irske Smør tilvirket saa ensartet som muligt, idet der i Virkeligheden var en stor Forskel paa Tilvirkningsmaaden og tillige paa den Maade, hvorpaa det salubedes, navnlig med Hensyn til Emballagen. Corkmødet gif altsaa ud paa at anbefale ensartede Regler, hvor man

før hver for sig gif forskellige Bøje, og i dette Bys er det altsaa, man maa se de Bestemmelser, der bleve truffet derovre. — Naar dette Møde har anbefalet Anvendelsen af Præservitas, og det i bestemt Mængde, nemlig som $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ pCt., bliver det jo afgørende for Betydningen heraf, om der i Forvejen til det irske Smør har været anvendt Præservitas, og i hvor stor Mængde det har været anvendt. At det har været anvendt, er givet; men Mængden, hvori det har været anvendt, har jeg ikke kunnet faa oplyst med Sikkerhed. Dog har jeg Grund til at tro, at der der som de fleste Steder, hvor Præservitas overhovedet anvendes, er blevet anvendt 1 pCt. til Smørret, altsaa 1 Pund Præservitas til 100 Pd. Smør, hvilket, saa vidt jeg ved, ogsaa staaer paa de Daaler, hvori Præservitas sælges, som en Anvisning til Brugen deraf. Men hvis det har været Forholdet, at man i Irland før har anvendt Præservitas i Forholdet 1: 100 og nu tilraader at gaa ned til $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ pCt., vil man se, at Corkmødet saa langt fra at anbefale Anvendelsen af Præservitas tværtimod har gjort det første Skridt til at faa det afstøffet, idet det kun har søgt at formindste Brugen deraf.

Naar det ærede Medlem nævner, at man skulde vente med Bestemmelser som de her omhandlede, indtil tilsvarende Bestemmelser vare tagne i de Lande, hvorfra der tilføres os Smør, kan jeg ikke tiltræde den Anskuelse. Det er i det hele taget ikke nogen god Position, at et Land venter paa et andet i saa Henseende; men for Danmark er det navnlig ikke nogen god Position, at vi skulle vente med at tage Bestemmelsen for Smørrets Vedkommende. Jeg tror snarere, at vi der maa sige, at naar vi have taget en saadan Bestemmelse, ville uden Tvivl de paagældende Lande følge efter os og det i en meget nær Fremtid; de ville blive tvungne dertil.

Den Frygt, man i det hele taget har for, at Importen skulde komme til at lide under Vanskeligheder som Følge af denne Bestemmelse, har jeg ikke rigtig kunnet faa Dje for. Jeg kan ikke forstaa andet, end at man i Sverige og Finland vil og maa være villig til at rette sig efter denne Bestemmelse, navnlig da der ikke er nogen som helst Grund for dem til at anvende Præservitas, naar de føre deres Smør til Danmark, og man i Danmark ikke vil have dette MiddeL anvendt. Der er saa ikke nogen Grund for Smørproducenterne i Sverige og Finland til at anvende det, og hvorfor skulde de saa gøre det? Jeg tror, at denne